

Όταν σήμας δὲν κήρως
 εἰς τὰς μεγάλας τειχάς,
 ὅσοιαν μὲν σὺ κούρῳ
 κἀθὲν αὐμβολοῦ ἀσπίδ,

δὴν δὲν περιφέρουσι τὰ λάβρα τῆς Λαύρας
 κ' ὄπισθ' ἀπὸ τῆς προσηφῆς κἀδὲ Ῥωμῆος παλάθρας,
 ὅτις τί μὲς χρεῖσθονται, καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
 κἀ καὶ πῶς δὲ τὴν βαρβαρότητα
 τῆν γῆν δ' ἀπολυτρώσωμεν τὴν δούλῳν Μακεδόνων
 ἀνευ οὐκῆτον λάβραρον,

Ὁ θεῖον Λαύρας λάβραρον κἀθὲν αὐτοῖ κ' ἑκείνοις,
 τῆν λέγον σου τῆν σὴν ἐπὶ τῶν μαρ' ἑλπίσθων,
 κἀ πάντες ἔς ἑλλῶσιμας πῶς χροῖσθαι σου, δὲ γῆν
 κἀ οὐ μέλλουσας ἐλλῶσιμας κἀ οὐ διαδῆλῶσιμας,

Κολοκοιτῶν Στρατηγῆ κἀ κατεπὶ τῶν πόσων,
 τὰ πάντα πόσοι γῆρος σου φημι καὶ παρῶνται,
 κ' ἐλλῶσιμας τὰ μέσα μας, κἀ τὰ ἀλλῶς μέση
 κἀ τῶνα κ' ἄλλο κοίμημα
 πῶς τίποτα δὲν ἔσθῃ οὐ τὸν τῶν ἡμερῶν
 παρὰ κοίλῃ κἀ σῶμα

Ὁ περιοσίος λαὸς σὴν κἀ τῆς Βουλῆς
 τῆν νῆαν σωτηρίαν τὸν καρποδοκῶν ἀδουλίαν,
 σὶδ φέρηται τῆς Δόξης κἀ τῆς Ανατολῆς,
 ἔς διην ἔλλογο κἀτωσίμας κ' ὁ καθ' ἑαυτῶν φάσιμα,

**Ἐπὶ τὸν Λάβραρον πανευλαβῶς
 κ' ὁ Φασουλῆς ὁ παλαβῶς**

Ἐπὶ τὸν Βουλευτήριον
 τοῦ κράτους τὸ ἐσθῆριον
 δευλαβῶν τὰς ἐλλῶσιμας Ἡλείας κἀ Τροικῶν
 κ' οἱ Κρεσσενῆται σὺς γῆρον μὲ τὸς Στεφανοσίμους,
 οὐ βλέπω μὲτὸς μου λάβραρον τῆν πόδῳν τὸν μετῶλων,
 κ' ἀπλόνησαι οὐκ οὐδῶν κἀ τὰ σὴν γῆς δούλιους.

Κυμάτις παρήγορον εἰς τὰς πόδες τῆς ἀβρας,
 ὁ λάβραρον τῆς Λαύρας,
 κ' ἐγὼ τὰ βλέπω γῆρος σου μετὰς φιλοπατριῶν
 τοῦ κράτους τὰς πατριῶς.

Φλογερῶς ἐπαρσαστῆς ἀπερῶσιμα τὰ γῆρος
 κἀ τὸ ἑθῆμο πηγαῖον
 μὲ τὸς Κρήτας, τοὺς ἐπὶ πόλῳν, κἀ γῆρασιμα ἀδῶν ἀδῶν
 τοὺς δινοὺς μας τὸς θεαμοῦς,
 κἀ τὸν ἐλευθῆρον γῆραρον
 τοὺς κοινοβουλευτισμοῦς.

Πῶς ἀσπῆροφῶς τὰ γῆρα
 καθῆσιμας ἐπαρσαστῆς
 δὲν ἂ ἄδῳσι πῶ τὰ πῶν
 τὸν καρπὸ τῶν Ζαχαρῶν.

Νᾶ! κ' ὁ φίλος μας ὁ Μάνος, ὁ λεπτός ὁ κρητῆς,
 κῆρσῶς τῆς Πελοποννήσου κἀ σὺ γῆρασιμας
 ὁ δὲν θεῖα Ἀντιγόνη ἀπὸ πῶρον μεταρρῶσας,
 παρῶσιμας ἑαῖ κἀ κῶνα,
 Πήρσῶ κἀ φεγγῶνα
 κ' ἔβαλε κ' ἑκείνος βῶσιμας κ' ἀνα Κατετῶν Βουκόσας,

Πάνω βρακοφόρος βράχης
τὰς Ἀρχὰς νὰ καταλύσω,
καὶ συμπλάσας τὰς Δυνάμεις
τῆς Ἐδρώπης ν' ἀπειλήσω.

Πάνω πᾶν νὰ γυρίσω ὡς τρισέξοντα βουὰ
μὲ τὸν Φοῦρη, μὲ τὸν Μάνο,
καὶ συνέντευξι νὰ κάνω
μὲ τὸν Γάλλο σπαθοφόρο καὶ μὲ τὸν μακαρονᾶ.

Χαίρε, λάβαρον τῆς Λαύρας... τρέχω πρὸς τὸ Θέριον...
οὐ τοὺς τίτους πολεμίους τῆς Ἑλλάδος θέριον.

Π.—Κι' ἐγὼ μὲ βράχια σήμερα φωνάζω ὡς ἄλλοις ζῆτω,
καὶ πρὶν νὰ δώσω δυνατὸ τοῦ Φασουλῆ στήλαρι
κι' ἐγὼ, παιδιὰ, τὴν ἔρωσον ἐξ Ἀθηῶν κηρύττω,
διήλε το' ἀποθαμμένοι τους, διήλε το' ἀπομεινάρου.

**Ὁ Φασουλῆς κραυγάζων ἀπὸ ἐτύλον
ὅτ' ἄπλοθος τῶν σοφῶν ἀρχαιοφίλων.**

Ὡς εὐ παρέστητε λοιπὸν, ἀρχαιολόγων σμήνη,
οὐ τοῦτο τὸ καμίν,
κι' ἀπὸ τὸν στίλον τουτιοῦ
τοῦ θείου Παρθενῶνος
ὁ Φασουλῆς σὰς προσφωνεῖ
περιφραδῶς κι' ἐντόνος.

Ἀρχαιολόγων σήμερα συνέθριον μεγάλο...
σὰς δέχεται κι' ὁ Παρθενῶν
κι' ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀθηῶν,
ποῦ θὰ τὴν ἐγνωρίσατε καθὼς δὲν ἀμυβρίλλω,
καὶ περὶ τὸν μού φαίνεται νὰ σὰς τὴν λογορήσω
χωρὶς νὰ φιλαρήσω.

Τὸ πᾶν τῶντι κλασικὸν κι' ἀρχαῖον ἐδὼ πέρα,
πανάρχαιον τὸ χῶμα μας,
ἀρχαῖα κι' ἡ βόθρα μας
κι' ἡ σκότη μας κι' ἡ λέρα.

Πανάρχαιοι πραγματικῶς κι' οἱ τὸν ἐξολοπισμοῦ
κι' ἐπιπ' οἱ περιιλῆτοι προῦπολογισμοῦ,
καὶ τῶν στρατιῶν τὰ σχέδια κι' οἱ στίλοι μας οἱ νέοι,
κι' ἀρχαῖον πνεῦμα τὸς Ρωμηοῦς εἰς διὰ τοὺς ἐμπνετε.

Ἐλπίε νὰ θανατώσατε μ' ἐμὰς τοὺς διαφόρους
καὶ πασαρχαίους χῶρους,
κι' ἂν ὄητε πράγματι ἀπρεπῆ
ὁ δεινὸς ἀποσώδηποτε,
νὰ τὰ περᾶν' ἐν οὐρανῷ
καὶ νὰ μὴ λείτε τίποτε.

Νὰ κι' ὁ περὶφημος ναὸς τῆς Νίκης τῆς Ἀπέρου,
πρὸς τοῦτον δι' οἱ σύγχρονοι φερόμεθα τροχάδην...
ἐδὼ τὰς νίκας κηρύττομεν τοῦ Κέντε καὶ τοῦ Γέρον,
ποῦ τὰς κιντίζουσι βάρβαροι καὶ φέγγουν προτροπάδην.

Ἐπὶ μέρος, ἴδου καὶ πουλῶν ἐνδοξῆς κουκουλιὰ
τὴν γῆν δὲν κηλιδῶναι,
κι' ἡ πάγκalos ἐβλάστησε τῆς Ἀθηνῆς ἑλῆα,
καθὼς καὶ τὸ πορδόν.

Εἰς ταῦτα τάτωματα τοῦ θείου Παρθενῶνος
ὅτ' ἄπλοθος τῶν σοφῶν ἀρχαιοφίλων,

ἡ μάχας τῆς γλαυκώπιδος μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος...
θὰ γλύφουν μάχας καὶ πομπὰς μόνον ἡμῶν τῶν νέων.

Εἰς ταῦτα, φίλοι μας καλοῖ,
θὰ βλέπετε περιμάλῃ
κι' ἀρχαῖκῶς ὄρατον
τὸν πρῶτον Κερωνναῖον,

καὶ θὰ τὸν στήθῃ γυλατῶν μ' ἑλαῖαν ἢ γλαυκώπις,
καὶ δ' ἀπομεινὸν χάσκοντες ὁ ἔξενος τῆς Ἐδρώπης.

Ἐκεῖ θὰ βλέπετε γυλιπτόν
κι' ἕνα σαρβάβαλον σεπτόν,
τοῦ Κορδοῦ τοῦν γέροντα
νέας σατιδὰς ἀίοντα.

Εἰς ταῦτα τάτωματα θὰ βλέπετε γυλιπτάς
τῶν διαφόρων ἐκλογῶν τὰς μάχας τὰς σεπτὰς,
καὶ τὴν πομπὴν τῶν νικητῶν, ποῦ θὰ φωνάζουσι φόλα,
μὰ καὶ τὰνδραγαθήματα τῶν νεωτέρων διὰ.

Ὅποσους ἐπιστήμονας σοφοὺς παρατηροῦ
στὴς τέχνης τὸ κρησφύγετον, τῆς ὄντως δουλιήτου...
καλῶς μὰς ἤλθετε στὰς κλεινὰς, μεγάλας Μασπερῶ,
θὰ ὄητε ἐμπρὸς σου ζωπιανῶς τῆς μοῦμας τῆς Αἰγύπτου.

Ἐτοῖ πρὸς τὸ Συνέθριον ἐν ἀσπαρῇ καὶ κρότῳ,
ποῦ μετρη τρεῖτον οὐρανῶν ὑφῆνοι τὰς Ἀθῆνας,
κι' ἂν σὰς στραβάσω, κῆρυκα, κανένα βαρελόντο,
νὰ ἔξερετε πὸς δι' αὐτὸ δὲν ἔχομεν εὐθύναν.

Σὰς δέχει' ἐφορτάουσα τὴν Παλιγγεσῖαν
μὲ τ' ἀναμμένα τόξα τῆς καὶ μὲ φασουλιαν
ἢ πρῶτη φασουλιαν, τῆς Ἀθηνῆς ἡ χώρα,
ποῦ καὶ σποὺς νέους γράφαται καὶ σποὺς ἀρχαίους χάφτας...
κι' ὁ τῆς Παιδείας Ἰπποκράτης ὁ Καραπᾶνος τῶρα
σὰς προσφωνεῖ γλυκῆστομος μὲ Γαλλικὰ τῆς Ἀργας.

**Καὶ καμπόδαϊς ποικιλίας,
ἢ ἄλλους λόγους ἀγγελλίας.**

Ἐπὶ τῷ Τυμωνίδῃ τρέξετε, κυρία καὶ κοπέλαις,
καὶ πάρτε τοῦ καλοκαιροῦ μεταξοταῖς ἄμπελλας.

Ἐπὶ τῷ Τυμωνίδῃ τρέξετε, τοῦ Ζήσου τοῦ γυνωστοῦ,
βιομηχανῶν σήμερον τῶντι θανατοῦ.

Ὀμπελλας διὰ τῶν ἐδῶν τῆς νέας ἐποχῆς,
κομψοῦτος, λεπτῶτος, καὶ νόσης ἀνοχῆς.
Σὰς βεβαῦ, κυρία καὶ μόν, πὸς μὴτε σ' ἰπὸ Παρίσι
δὲν βρισκονται παρόμοιας ἄμπελλας σὰν τοῦ Ζήσου.

Ὅδοξ Ἀλίλου... γέγηρα νὰ πάτε δίχως ἄλλο...
ἔχει κι' ὀπιοκατάστημα σ' ἰπὸν Πειραιᾶ μὲγάλο.

Ἐἴχα καιρὸ, μορὸ παιδιὰ, νὰ ψάλλω τὸ γνωστὸ
τῆς ραπτικῆς κατὰστημα τὸ κομοτανοστοῦ,
τοῦ Γεώργη τὸ κατὰστημα τοῦ Παππαλοῦδου,
ποῦναι τὸ καταφύγιον καὶ εὐπεινοουσιάνου,
καὶ σποῦ Στάδιου τὴν ὁδὸν φεγγεβολεῖ καὶ λάμπει,
κι' ὄντως τὸ βλέπει σταματᾶ καὶ θέλει μέσα νημῆ.
Τὰ χελιδόνια, βεβ παιδιὰ, μὰς ἤλθαν τὰ Μασπερῶνα
καὶ τρέξετε νὰ κόψετε τὰ ποῦκα τῶν τοῦξιδινα.
Τὰ χελιδόνια κηλιδῶναι καὶ τῆς φοιλιᾶς τὴν στήνον,
κι' ὄσοι μ' ἑλπίδα τρέφονται πὸς Ἰπποκράτη τὸν γέροντα
ὡς σπεύσουσ' ἐπὶ κατὰστημα τοῦ Γεώργη μὲ παρὰ
νὰ καταλύθωσι τὴν δι' ἡμῶν βελλὰ μὰ φορὰ.
Ἐταῖ τεχνίτης θανατοῦσ' ὁ Παππαλοῦδου
καὶ γὰρ τὸ μπότ γίγαντος καὶ γὰρ τὸ μπότ νάνου.